

Deres vinter.

I læ for vinden
ved foden af bakken
sad vi ofte - længe -
og så skyernes bevægelser
deres matte farvespil
undgik aldrig vor betagelse.

Nu ser vi kun
træernes sorte silhouet
mod den dybblå aftenhimmel
medens græssets leg for vinden
istemmer nattens tavshed
som et pompøst refrain.